

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelky **H. T. D.,** zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2003, č. j. 55 Az 50/2003 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 29. 7. 2003, č. j. 55 Az 50/2003 – 27, odmítl návrh stěžovatelky směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 26. 5. 2002, č. j. OAM-2347/VL-10-16-2002, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a azyl nebyl udělen ani podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 citovaného zákona a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud odmítl návrh podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen “s. ř. s.“), neboť stěžovatelka neodstranila jeho vady ve lhůtě soudem stanovené.

V podané kasační stížnosti stěžovatelka označila napadené usnesení krajského soudu v celém rozsahu za nezákonné. Stěžovatelka se neztotožnila se závěry krajského soudu, neboť má za to, že její podání, kterým se domáhala přezkoumání rozhodnutí ministerstva, má náležitosti žaloby. Pokud se týká skutkových důvodů, pro které se stěžovatelka domáhá

přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, tyto jsou součástí žádosti o udělení azylu a spisového materiálu, který se k této žádosti vztahuje. Stěžovatelka se tak domnívá, že její podání splňuje podmínky pro to, aby soud mohl ve věci jednat a rozhodnout.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. soud usnesením odmítne řízení o podání, které má vady a tyto nebyly ve lhůtě soudem stanovené odstraněny a pro tento nedostatek není možno v řízení pokračovat.

Žaloba musí podle § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání podle § 37 odst. 2, 3 s. ř. s. obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci; označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy; označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá; žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné či nicotné; jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a návrh výroku rozsudku.

Těmto zákonným kritériím, jak stěžovatelka nedůvodně tvrdí, však podaná žaloba ani při nejmírnějších požadavcích nevyhovuje, neboť je v ní pouze vyjádřen nesouhlas s obsahem zamítnutí azylu a sdělení, že při návratu do Vietnamu by byl ohrožen stěžovatelčin život, protože jí bylo v tomto směru vyhrožováno a ona si velmi přeje, aby povolením azylu byla zachráněna. Krajský soud na základě takto koncipované žaloby nemohl správní rozhodnutí přezkoumat, a proto bezdůvodně vyzval stěžovatelku k odstranění vad žaloby.

Pokud se stěžovatelka kasační stížností domáhá přezkoumání rozhodnutí ministerstva z hlediska skutkových důvodů, je tato námitka formulována natolik obecně, že není zřejmé o který důvod ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. se jedná, a proto v tomto rozsahu nemohl Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu přezkoumat.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovatelka neměla ve věci úspěch a ministerstvu s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu